

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СУКУПНОГО ПОПИТУ І СУКУПНОЇ ПРОПОЗИЦІЇ В УКРАЇНІ

С.В. Стахурська

Керівник — доц. Н.М. Салатюк

Україна (як і деякі інші країни, що стають на шлях ринкового розвитку) пройшла через глибоку і затяжну економічну кризу, перші роки якої характеризувались катастрофічною невідноженістю сукупного попиту та сукупної пропозиції.

Макроекономічна рівновага — це ідеальний стан для економічної системи будь-якої держави. Щодо способів досягнення цього стану є два погляди: "ринки є саморегулюючою системою" та "макроекономічна рівновага — це результат економічної політики держави" (класична та кейнсіанська теорії). Стосовно України: в перехідному періоді регулювання сукупного попиту і сукупної пропозиції повинно здійснюватись завдяки активній зваженій державній політиці паралельно з розбудовою ринкових інститутів.

Щоб задіяти вплив усіх факторів сукупного попиту і сукупної пропозиції в напрямку урівноваження останніх потрібно паралельно зі становленням і поглибленням ринкових відносин (у тому числі створенням конкурентного середовища) здійснювати активне державне регулювання в соціальному, інноваційному, інвестиційному, монетарному, фінансово-кредитному та інших напрямках. Усі напрямки державної політики України передбачають вплив саме на сукупність факторів, що формують і врівноважують сукупний попит і сукупну пропозицію.

Враховуючи те, що криза в Україні мала всеохоплюючий характер (в усіх сферах діяльності) і була пов'язана, серед інших причин, з такими особливостями економіки як застарілі техніка, технології, низька якість продукції, то очевидно, що саме інвестиції, сприятливий інвестиційний клімат (у тому числі і податкова система) повинні бути одним з перших важелів врегулювання сукупного попиту та сукупної пропозиції. Інвестиції в основний капітал сприятимуть не тільки збільшенню сукупної пропозиції через виробництво, але й зростанню сукупного попиту через зарплату.